

סדר הלימוד לשנה מעבדת כ"ז אדר א'

פב עקר ההתחזקות הוא על ידי אמונה עין 'אמונה', אות קיב. פג אמרו רבותינו זכרונם לברכה, אין מחזקין אלא למחזקין ואין מזרזין אלא למזרזין. ולכאורה, אינו מובן כי אם בן מהיכן התחלה, וכבר מבאר בדברינו במקום אחר, שיש כמה דברים בעבודת השם שהם תלויים זה בזה ואין יודעין מהיכן התחלה. אך באמת כל ההתחלה והאמצע והסוף והתכלית שלנו הכל הוא רק על ידי הצדיק האמת שבכל דור, שהוא בחינת משה רבנו, שהוא הרה"ק הרב הראשון של כל ישראל וממנו התחלה ואצלו כל תכליתנו ותקותנו, כי מה שהיה הוא שיהיה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה:

והתחלה של הצדיק האמת בחינת משה בעצמו בודאי אי אפשר לנו להשיג כלל ואין לנו להרהר בזה כלל, איך זכה ילוד אשה להשגה כזאת וכו'. אך אחר שבכר זכינו לקבלת התורה על ידי משה רבנו ולהמשיך דעתו הקדושה בכל דור ודור על ידי צדיקי אמת שבכל דור, על ידי זה הודות לאל יש לנו מהיכן להתחיל, כי מנעורינו מגדלין אותנו בקדשת ישראל ומלין את הילד ביום השמיני מיד, ואחר כך מחנכין אותו בתורה ומצוות, ובודאי יש לנו כמה להתחזק, בעזרת השם, כמה שזכינו להוליד ולהתגדל בקדשת ישראל, ומאמינים אנחנו בתורת משה ובדברי כל הצדיקי אמת הבאים אחריו ומחזקין אותנו לבטח בחסדי השם, ואף על פי שבכר עבר עלינו מה שעבר בכלליות ובפרטיות אף על פי כן הם מזהירין אותנו לבלי ליאש עצמנו ולהיות בהשם יתברך מבטחנו, כי השם אתנו אל תיראום כי עדין

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרנ"ו
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עֲדִין הַשֵּׁם עִמָּנוּ וְאַצִּילֵנוּ וְאַתָּנוּ וְקָרֹב אֵלֵינוּ מְאֹד כִּי מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְעֲדִין חֲבִיבוּתִיהָ גֵבֶן וְחֲבִיבוּתָן גְּבִייהָ וְעַל-יְדֵי שְׁאֲנוּ
זֹכִין לְהֶאֱמִין וְלְהִתְחַזֵּק עַל-יְדֵי דְבָרֵי אֱמֶת שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֱמֶתִיִּים
שֶׁכָּבַר טָרְחוֹ וְהִתְיַגְעוּ בְּשִׁבְלֵנוּ הִרְבָּה לְקָרֹב אֹתָנוּ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם,
עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִין גַּם אֲנַחְנוּ לְזִכּוֹת לְהֶאֱרֹת הָרָצוֹן דְּקֹדֶשָׁה, שִׁיְהִי
רְצוֹנֵנוּ חֲזָק וְאַמִּיץ מְאֹד לְהִשְׁתַּזְקֵק וְלִכְסֹף אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּרְצוֹנוֹת
חֲזָקִים וְגִעְגּוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד:

וְאִז כָּל מֵה שֶׁהָרָצוֹן מִתְגַּדֵּל וּמִתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר עַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ זֹכִין
לְהִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר כִּי עֵקֶר הִתְחַזְקוֹת הוּא עַל-יְדֵי הָרָצוֹן. כִּי הָרָצוֹן
חֲפָשִׁי תָמִיד, כִּי יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִי אֶף-עַל-פִּי-כֵן רְצוֹנֵנוּ וְכוּסְפֵנוּ חֲזָק
מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְעִשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלִקְיִים מְצוּוֹתָיו בְּאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה
שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר עַל-יְדֵי זֶה זֹכֵה לְהֶאֱרֹת הָרָצוֹן בְּשִׁלְמוֹת יוֹתֵר וְאִז
מִתְחַזֵּק עוֹד יוֹתֵר וְכֵן לְהֵלֵן, וּבְאֱמֶת לְהֶאֱרֹת הָרָצוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת
יְרֵאָה, כִּמְבֹאֵר בְּפָנִים, יוֹכֵל כָּל אָדָם לְזִכּוֹת בְּקַל, כִּי הָרָצוֹן חֲפָשִׁי
לְעוֹלָם, רַק שְׁצָרִיךְ שִׁיְהִי אִישׁ חֵיל וְלְהִתְחַזֵּק בְּזֶה מְאֹד וְזֶה תְּלוּי
בְּזֶה כִּי אִין מְחַזְקִין אֵלָּא לְמַחְזְקִין כִּנ"ל וְהִתְחַלָּה הוּא רַק בְּכַח
וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִי אֱמֶת שִׁיְגֵעוּ כָּל כָּךְ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, עַד שֶׁהִמְשִׁיכוּ
דַּעַת כְּזֶה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִין הַכֹּל לְהִתְחַזֵּק וְלְזִכּוֹת לְהֶאֱרֹת הָרָצוֹן
וְלְהִתְחַזֵּק עַל-יְדֵי-זֶה בְּיוֹתֵר וְכֵן לְהֵלֵן כִּנ"ל. וְעַל כֵּן יָפָה אָמַר מִשָּׁה
וְעָתָה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹקֶיךָ שׂוֹאֵל מֵעַמָּךְ, כִּי אִם לְיְרֵאָה, וְאָמְרוּ
רְבוֹתֵינוּ זְכוֹנָם לְבָרְכָהּ, לְגַבִּי מִשָּׁה יְרֵאָה מִלְּתָא זוּטְרָתָא, הֵינּוּ
וְעָתָה אַחַר שֶׁכָּבַר טָרְחָתִי וַיִּגְעֵתִי בְּשִׁבְלֵכֶם כָּל כָּךְ כִּמְבֹאֵר
בְּפָרְשִׁיּוֹת הַקּוּדְמִים, עַד שֶׁזִּכֵּיתִי לְהִשְׁגָּה וְדַעַת כְּזֶה אֲשֶׁר יְרֵאָה
מִלְּתָא זוּטְרָתָא לְגַבִּי מִשָּׁה, עַל כֵּן יֵשׁ לָכֶם גַּם כֵּן יְסוּד חֲזָק וְהִתְחַלָּה
טוֹבָה שֶׁתּוּכְלוּ לְהִתְחַזֵּק כָּל כָּךְ עַל-יְדֵי הֶאֱרֹת דַּעַתִּי שְׁאֲנִי מֵאִיר

בְּכֶם, עַד שֶׁתִּזְכּוּ גַם כֵּן לְהֵאָרֵת הַרְצוֹן וְלִירְאָה גְדוֹלָה הַנְּמֹשֶׁךְ מֵהֵאָרֵת הַדַּעַת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר בְּאֵמֶת גַּם אֲצִלְנוּ עִכְשָׁו בְּנִקְל לָנוּ לְזִכּוֹת לְמִדְרָגָה זוֹ, שֶׁתְּהִיָּה הִירְאָה מְלֵתָא זּוֹטְרָתָא גַם אֲצִלְנוּ עַל־יְדֵי שְׁנִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בְּאֵמֶת. בְּכַח הַהִתְחַלָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ וְשֶׁל כָּל הַצְּדִיקֵי אֵמֶת הַבָּאִים אַחֲרָיו (הַלְכוֹת פְּדִיוֹן בְּכוֹר הַלְכָה ה' אוֹת ל"ג):

פֶּד אֲפִלוּ מִי שֶׁנֶּפֶל מְאֹד חֵם וְשָׁלוֹם, אֲפִלוּ אִם נָפֵל לְעֵבְרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, צָרִיד גַּם כֵּן שִׁיְהִיָּה לוֹ יְרְאָה גְדוֹלָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל נִקְדָּה וְנִקְדָּה, שִׁיּוּכַל לְמַלֵּט אֶת נַפְשׁוֹ מֵרַע וְלִמְשֹׁךְ אֶת עֲצָמוֹ לְאִיזָה טוֹב וְאֵל יִפְטֹר אֶת עֲצָמוֹ, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר נָפֵל כָּל כֶּף אִם כֵּן הֵתֵר לוֹ הַכֹּל חֵם וְשָׁלוֹם, חָלִילָה לֹא תִּהְיֶה כְּזֹאת בִּישְׂרָאֵל, כִּי אֵין חֲשֶׁךְ וְאֵין צִלְמוֹת לְהַסְתֵּר שָׁם כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן. כִּי גַם בְּשִׂאֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמִתְחַתֵּיו צָרִיכִין לִירְאָה אֶת הַשֵּׁם מְאֹד מְאֹד כִּי בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמִשְׁלָתוֹ. (הַלְכוֹת בְּכוֹר בְּהִמָּה טְהוֹרָה הַלְכָה ד' אוֹת י"ד עֵין יְרְאָה אוֹת ק"ו):

פֶּה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ, כֶּף הוּא דְרָכּוֹ שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע; הַיּוֹם אֹמְרֵי לוֹ עֲשֵׂה כֶּף וְכוּ' שְׂוִיָּה בְּחִינַת עֲבָרָה גּוֹרְרַת עֲבָרָה, וְכַתִּיב, הוּי מוֹשְׁכֵי הָעוֹן בְּחִבְלֵי הַשָּׂוִא וְכוּ'. וּבְאֵמֶת לְפִי דְרָכּוֹ שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע עִם אֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה שְׂאִינָם מִתְגַּבְּרִים כְּנִגְדּוֹ בְּנִעוּרֵיהֶם בְּיָדָי הָיָה אִפְסֵי תַקּוּהַ חֵם וְשָׁלוֹם, לְרַב הָעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: מִפְּנֵי מִנְעַר עֲבָדוֹ וְכוּ'. אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חוֹמַל עָלֵינוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח וְהוּא שׁוֹלַח סִיּוּעָא מְלַעֲלָא עַל־יְדֵי צְדִיקֵי הַדּוֹר הַגְּדוֹלִים הָאֵמֶתִיִּים, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְרַדְכֵי וְהֵם יוֹדְעִים הַיָּטִב מֵהַשְּׂנַעֲשֵׂה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, בְּחִינַת וּמְרַדְכֵי יִדַּע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וְהֵם מְעוֹרְרִים אֶת יִשְׂרָאֵל לְתַשׁוּבָה, בְּבְחִינַת

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרכ"ב זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
זמור זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמָרָה. וְהֵם מוֹדִיעִים לְכָל־ל
בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּחִינַת אֶסְתֵּר לְבַל תִּתְיַאֲשַׁע עֲצָמָה מִן
הַרְחָמִים וְתָבוֹא לְפָנַי הַמֶּלֶךְ אֶף־עַל־פִּי שֶׁהִיא רְחוּקָה כָּל כָּךְ שֶׁלֹּא
נִקְרָאת לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלֹשִׁים יוֹם, אֲשֶׁר עַל כָּל פָּנִים פַּעַם
אַחַת בְּחֹדֶשׁ צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְהִקְבִּיל פָּנַי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם. אֶף־עַל־
פִּי־כֵן צָרִיכִין לְהַקִּישׁ עַל דִּלְתֵי רְחֻמִּים, אוֹלַי יָחוּם אוֹלַי יִרְחָם. עַד
שֶׁאַחֲר־כֵּךְ בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל מִקְבֻלַּת דַּעַת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וְאוֹמְרַת
וּבְכֵן אָבֵא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כַדָּת, וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם
לְבָרְכָהּ, שֶׁלֹּא כַדָּת שֶׁל תּוֹרָה, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ בְּעֲצָמִי שֶׁעַל־פִּי דָּת שֶׁל
תּוֹרָה בּוֹדְאֵי אֵינְנִי רְאוּי לָבוֹא לְפָנַי הַמֶּלֶךְ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו, כְּפִי מֵה
שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי. אֶךְ אֶף־עַל־פִּי־כֵן אָבוֹא לְפָנָיו שֶׁלֹּא
כַדָּת, וְכֹאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי אֲבַדְתִּי. הֵינּוּ אִם חָם וְשָׁלוֹם, אֵינּוּ לְרָצוֹן
לְפָנָיו תְּפִלָּתִי וְהִתְבוֹדְדוֹתַי עִתָּה מֵרַבּוּי קְלָקוּלַי, כֹּאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי
אֲבַדְתִּי וַיַּעֲשֶׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמִּי מֵה שִׁירְצָה, אֲנִי תָמִיד אֲיַחַל
וְאֲצַעֵק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹלַי יִרְחָם. וְאִז מֵרַחֵם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שֵׁרְבִיט הַזֹּהָב, זֶה סוּד הַהֶאֱרָה
וְהִתְקַרְבוֹת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁמִּגִּיעַ לְפַעְעָמִים לְהֶאֱדָם הַנְּמוּךְ מְאֹד,
שֶׁאֶף־עַל־פִּי־כֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שׁוֹלַח לוֹ הִתְקַרְבוֹת מֵרַחוּק בְּסוּד
הוֹשֶׁטֶת שֵׁרְבִיט הַזֹּהָב, שֶׁנִּמְשָׁךְ בְּנֵם אֲמוֹת הַרְבֵּה כְּמֵאֲמַר
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָהּ, הֵינּוּ שֶׁאֶפְלוּ הָאָדָם הַרְחוּק מְאֹד מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ כְּשֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ לַעֲצַת הַצַּדִּיק לְבָלִי לְהִתְיַאֲשַׁע אֶת עֲצָמוֹ, רַק
אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּבִטּוּל
גָּמוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וּבָא לְפָנַי מִלְכּוֹ שֶׁל עוֹלָם לְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו, אֲזִי
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חוֹמֵל עָלָיו וּמְאִיר עָלָיו הֶאֱרָה נִפְלְאָה מֵרַחוּק מְאֹד,
כִּי מְאִיר עָלָיו הַדַּעַת הָעֲלִיּוֹן מְאֹד שֶׁהוּא בְּחִינַת יִרְאָה עֲלֵאָה

דַּעֲלָאָה, עַד שְׁיִזְכָּה גַם הַרְחֹק מְאֹד לְשִׁלְמוֹת הַיְרָאָה שֶׁהוּא בְּחִינַת יְרָאָה עִם דַּעַת, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת (שָׁם אוֹת ט"ז י"ז):

פּוּ יֵשׁ בְּנֵי אָדָם הַרְבֵּה כְּשִׁמְעֵינִים בְּסִפְרֵי מוֹסָר, שֶׁמְדַבְּרִים מֵעֲצָם גְּדוֹל הַפֶּגֶם שֶׁל הַחַטָּאִים וּמֵעֲצָם מְרִירַת הָעֲנָשִׁים שֶׁל גִּיהֲנָם וְכִיּוֹצֵא וְכוּ', הֵם מִתְפַּחְדִּים מְאֹד. אָבֵל הַבַּעַל דָּבָר מִתְנַגֵּחַ בָּהֶם וּמְפִילֵם עַל־יְדֵי־זֶה לְעֲצָבוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר מִבְּתַחֲלָה, עַד שֶׁלְּפַעֲמִים נוֹפְלִים עַל־יְדֵי־זֶה בְּיוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם, וַיֵּשׁ שְׁנוּפְלִים חֵם וְשָׁלוֹם, כָּל כֶּךָ עַד שֶׁבָּאִים לְכַפִּירוֹת גְּמוּרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם. וְכֹל זֶה מִחֲמַת שֶׁלֹּא זָכוּ לְקַבֵּל הַדַּעַת הָאֲמִתִּי מִצְדִּיקֵי אֲמֶת לְהַחֲיוֹת וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמָם וּנְדָמָה לָהֶם שֶׁכִּבְּרָ נִשְׁקָעוּ בְּדַרְכֵיהֶם כָּל כֶּךָ חֵם וְשָׁלוֹם, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לָשׁוּב עוֹד, וְעַל כֵּן כָּל מַה שְׁרוֹזְאִין יְרֵאת הָעֲנָשִׁים נוֹפְלִים בְּעֵינֵי עֲצָמָן יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה עֵקֶר בְּחִינַת מְלַחְמַת עֲמֶלֶק שֶׁכָּל דוֹר, כְּמִבְּאֵר בְּפָנִים:

אָבֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חוֹמֵל עַל עַמּוֹ וְשׁוֹלַח עָלֵינוּ הָאָרָה נִפְלָאָה עַל יְדֵי צְדִיקֵי הַדוֹר מִבְּחִינַת הַיְרָאָה שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁיִּמְשִׁיךְ הַיְרָאָה בְּשִׁכְל עֲלִיוֹן כָּל כֶּךָ עַד שֶׁתִּגַּיעַ הַיְרָאָה לְטוֹבָה אֲפִלּוּ לְגִרּוּעַ שְׁבִגְרוּעִים, שֶׁאֲפִלּוּ הַרְחֹק מְאֹד מְאֹד יִהְיֶה לוֹ דַּעַת אֲמִתִּי לְהִבְחִין הָאֲמֶת, שֶׁגַם הוּא יֵשׁ לוֹ תִקְוָה כִּי רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ רַבִּים מְאֹד. וְעַל כֵּן בּוֹדָאי לֹא יִפֹּל עַל־יְדֵי יְרֵאת הָעֲנָשׁ אֲדַרְבָּא, מִיְרֵאת הָעֲנָשׁ יִחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת וּלְשַׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּמַה שֶׁהוּא מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־פָּנִים. וְדִיקָא עַל־יְדֵי יְרֵאת הָעֲנָשׁ יְבוֹא לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, כִּי יְרֵאת הָעֲנָשׁ תִּכְרִיחֵהוּ לְקַיֵּם דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים שֶׁמִּזְהִירִים מְאֹד אֶת הַגִּרּוּעַ שְׁבִגְרוּעִים, שֶׁיִּתְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה תָּמִיד עַל־פִּי דְרָכֵי עֲצוֹתֵיהֶם הַקְּדוֹשׁוֹת. וּבּוֹדָאי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרכ"ג - מאמר מוזהר על "עצם מקוה שיהיה מצוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

צָרִיכִין אֲנַחְנוּ לְהִתְיַרָא מְאֹד לְשִׁמְעַ לְדַבְרֵיהֶם הָאֲמֵתִיִּים וּלְקִימָם בְּאֵמֶת, וְעַל כֵּן בְּסוֹף הַתּוֹכַחָה שֶׁהוּא יֵרָאֵת הָעֲנָשׁ כְּתִיב, תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה, נִמְצָא שְׂצָרִיכִין לְהִתְיַרָא מְאֹד מִיִּרְאֵת הָעֲנָשׁ, עַד אֲשֶׁר יִתְחַזֵּק עַל־יְדֵי־זֶה לְקַיֵּם דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים שְׂמֹזְהִירִים אֶת הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֵמוֹ בְּנִקְדוּת טוֹבוֹת שְׂמוֹצֵא בּוֹ עֲדִין וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה (שָׁם אוֹת י"ז כ')

פּוֹ צָרִיכִין לִידַע שְׂכָל מַה שְׂכָתוֹב בְּסִפְר "רֵאשִׁית חֲכָמָה" וּשְׂאָר סִפְרֵי קֹדֶשׁ עֲנִינֵי קֹדֶשׁ וְטָהָרָה גְּדוּלָּה וְעֵצִים הַפְּגָם וְהָעֲנָשׁ שֶׁל כָּל חַטָּא וּפְגָם אֲפִלּוֹ כָּל שֶׁהוּא, אֵין הַכּוֹנֵנָה בְּכָל זֶה בְּכִדֵי לְרַחֵק אֶת הָאָדָם מֵעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְלְהַחֲלִישׁ דַּעְתּוֹ בְּיוֹתֵר חַס וְשָׁלוֹם, רַק כּוֹנֵנָתָם הַטּוֹבָה הוּא רַק לְקָרֵב וְלְהִזְהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיו קְדוֹשִׁים וְטָהוּרִים וְיִתְרַחֲקוּ אֲפִלּוֹ מִפְּגָם כָּל שֶׁהוּא, כִּי בּוֹדֵאֵי כֶּךָ רְאוּי לָהֶם לְפִי עֵצִים קֹדֶשׁ מִשְׂרָשָׁם, אֲבָל אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲפִלּוֹ מִי שְׂפָגָם כְּמוֹ שְׂפָגָם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בּוֹדֵאֵי צָרִיךְ לְקַיֵּם מֵאֲמַר הַכֶּתוּב־אֵל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה, וְכִמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, מִי שְׂאֲכַל שׁוֹם וְרִיחוֹ נוֹדֵף יַחֲזֹר וְיֵאֲכַל שׁוֹם וְיִהְיֶה רִיחוֹ נוֹדֵף יוֹתֵר. וּבּוֹדֵאֵי צָרִיךְ הָאָדָם לְהַחֲזִיז וּלְחַזֵּק אֶת עֲצֵמוֹ בְּכָל עֵת תָּמִיד יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, כִּי צָרִיכִין לְזָהֵר שְׁלֹא לְקַבֵּל הִירָאָה וְהַמוּסָר לְרַעָה חַס וְשָׁלוֹם, לְהִתְרַחֵק עַל־יְדֵי־זֶה בְּיוֹתֵר רַק שִׁיְהִיָּה בְּבַחֲיִנַת יִרְאֵת הַשֵּׁם לְחַיִּים דִּיקָא, דְּהֵינּוּ לְקָרֵב אֶת עֲצֵמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי הִירָאָה וְהַמוּסָר וְלֹא לְהִתְרַחֵק חַס וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא, מֵעֵצִים הִירָאָה יַחֲזִיק אֶת עֲצֵמוֹ לְקַיֵּם דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, שֶׁהִזְהִירוּנוּ לְהֶאֱמִין בְּחֶסֶדּוֹ וְטוֹבוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂאֵינּוּ נִפְסָק לְעוֹלָם, וְלְחַזֵּק אֶת עֲצֵמוֹ בְּכָל עֵת לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם (שָׁם אוֹת כ"ח):

פח בזה שאנו רואין שצויתה התורה על עבד עברי, אם בגפו יבא
 בגפו יצא, בזה אנו רואים רחמנות השם יתברך איך שהוא חושב
 מחשבות לבל ידח מפנינו נדח, כי הלא אפלו העבד שירד למדרגה
 פחותה כל כך, עד שהתירה התורה לרבו למסור לו שפחה כנענית
 שהוא עוון חמור מאד, אם כן היה אפשר לומר שהוא כבר הפקר
 גמור ואין לו שום תקוה עוד. ובאמת לא כן הוא כי אנו רואים
 שגם בהעבד יש כמה דינים ואזהרות, שהזהירה התורה לרחם
 עליו הרבה ושלא להפקירו לגמרי חם ושלום, וזה אנו רואים גם
 כמה שהזהירה התורה אם בגפו יבא וכו', הינו שאם אין לו אשה
 בת ישראל אסור לרבו למסור לו שפחה לאשה בכדי שלא יאבד
 לגמרי, חם ושלום. כי אם יש לו כבר קשר וחבור באשה יראת
 השם מבית ישראל, אזי אף-על-פי שמשפלות מדרגתו שירד
 למדרגת עבד התר לו לשא שפחה אף-על-פי-כן יש לו תקוה. אבל
 אם לא נתחבר עדין בבית ישראל, אזי אם היה נושא שפחה שהוא
 ההפך ממש היה נאבד לגמרי, על כן אסרה התורה למסור לו
 שפחה אף-על-פי שנפל לעבדות. כי אפלו על הנופל לעבדות גמור
 שהוא תקף וזהמת הנחש בחינת עמלק אף-על-פי-כן גם לשם
 מגיעין רחמנותו יתברך וחושב מחשבות לבל יהיה נדחה לגמרי
 חם ושלום (שם אות כ"ו):

פט צריך לחזק את עצמו תמיד בהשם יתברך לבלי ליאש את
 עצמו בשום אופן, רק לידע תמיד, כי מלא כל הארץ כבודו ועדין
 השם עמו ואצלו וכו', עד שיזכה להתחזק בשעת האכילה עד
 שיגיע להארות הרצון, שדיקא בעת האכילה יגיע עליו רצון
 והשתוקקות חזק ונמרץ מאד להשם יתברך. וזהו ההפך ממש
 מהנפילות של רב העולם שרב הנפילות הם על-ידי האכילה, הינו

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרכ"ו
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁנוּפְלִים בְּדַעְתָּם מְאֹד מִחֲמַת הָאֲכִילָה שֶׁלָּהֶם שְׂאִינָה בְּקִדְשָׁהּ כָּרְאוּ. וּבְאַמַּת אֶף־עַל־פִּי שְׂבֻדָּאֵי צָרִיף כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְקַדְשׁ אֲכִילָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אָסוּר לוֹ לִפְלֹ בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבַר רַק אֲדַרְבָּה, צָרִיכִין לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל פַּעַם וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה שֶׁאָסוּר לְהִיזוֹת אִזּוֹ אִישׁ עָצֵל רַק לְהִיזוֹת אִישׁ חֵיל, הֵינּוּ כִּי לֹא דֵי שֶׁאָסוּר לִפְלֹ בְּדַעְתּוֹ עַל־יְדֵי אֲכִילָתוֹ, אֲדַרְבָּה, צָרִיכִין לִידַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁאֲכִילַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי יִקְרָה מְאֹד מֵאַחַר שֶׁאֲכִילָתוֹ עַל־פִּי הַתּוֹרָה עַל כָּל פָּנִים שְׂאִינּוֹ אוֹכֵל דְּבַר הָאָסוּר חֵם וְשִׁלּוּם, רַק הַכֹּל עַל־פִּי הַתּוֹרָה. וְגַם מְבָרֵךְ עַל כָּל דְּבַר תְּחִלָּה וְסוּף, וְעַל־יְדֵי־זֶה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְבָרֵךְ בְּרוּרִים הַרְבֵּה בְּאֲכִילָתוֹ וַיֵּשׁ לוֹ לֶאֱכֹל בְּשִׂמְחָה וּבְהַתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִידַע כִּי מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהַשֵּׁם עִמּוֹ וְכוּ' כַּנ"ל. עַד שִׁיזְכֶּה בְּשַׁעַת אֲכִילָתוֹ דִּיקָא לְהֶאֱרַת הַרְצוֹן, שִׁישְׁתוֹקֵק אִזּוֹ דִּיקָא לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרָצוֹן מְפֻלָּג מְאֹד שְׂזֵה עֵקֶר קְדֻשַׁת אֲכִילַת יִשְׂרָאֵל. כִּי עַל־יְדֵי זֶה הוּא תְּכִלִּית שְׁלֵמוֹת הַבְּרוּר שֶׁל כָּל הַנִּיצוּצוֹת שְׂבִמְאָכֵל וְעוֹלִים עַל־יְדֵי־זֶה לְשִׁרְשֵׁם הָעֲלִיּוֹן בְּשִׁלְמוֹת כְּמִבְאֵר בְּפָנִים (הַלְכוֹת חֲלָה הַלְכָה ד' אוֹת ג')

צ אִין הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא מְקַפֵּחַ שְׂכָר כָּל בְּרִיָּה, וְכָל מָה שֶׁפָּעַל וְעָשָׂה אָדָם אֵיזָה טוֹב לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ דְּבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן, לֹא יֵאבֵד שׁוּם דְּבַר לְעַתִּיד אֶפְלוּ אִם עָבַר חֵם וְשִׁלּוּם, כִּמְהָ פְּעָמִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כִּי אֶף־עַל־פִּי שְׂמִבְאֵר בְּסִפְרֵי קְדֻשָׁה שְׁמִי שֶׁהוּא רָשָׁע הוּא מוֹסִיף כֹּחַ בְּקִלְפָה עַל־יְדֵי מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים, יֵשׁ בְּזֵה דְּבָרִים בְּגוֹ אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבִאָרְם כָּל כֹּף בְּפֶרֶט בְּכַתָּב, אֵךְ הַכֹּל שְׂכָל מִי שֶׁרוּצָה לְחוּם עַל עֲצֻמוֹ, שְׁלֵא יֵאבֵד אֶת עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי וּמִתְגַּעְגַּע לְשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזּוֹ אֶף־עַל־פִּי שְׂאִינּוֹ זוֹכֶה לְשׁוּב כָּרְאוּ לוֹ אֶף־עַל־פִּי־כֵן כָּל מָה שִׁיעֲשֶׂה אֵיזָה דְּבַר שְׂבִקְדֻשָׁה

יְהִי־הוּא אִיךְ שְׂיִהְיֶה בְּיָדָי לֹא יִהְיֶה נֶאֱבָד שׁוֹם דְּבָר, אֲפִלּוּ אִם לֹא
 יִזְכָּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת חֶם וְשָׁלוֹם, מִכָּל־שִׁכְן שְׁעַל־פִּי הָרֹב
 בְּשִׂיחָה חֶזֶק בְּדַעְתּוֹ וְיִרְגִּיל עֲצָמוֹ מְעַט מְעַט בְּתוֹךְ דַּרְכֵי הַקְּדוּשָׁה,
 אֲזַי סוּף כָּל סוּף יִזְכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין
 שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּמְבֹאָר בְּכָר כַּמָּה פְּעָמִים. (הַלְכוֹת תְּרוּמוֹת
 וּמַעֲשָׂוֹת הַלְכָה ג' אוֹת ב):

צֵא בְּשִׂחָה אָדָם הוּא בְּמִצַּר גָּדוֹל וְהַתְּאוּזוֹת וְהַפְּטָרָא אַחֲרָא
 מִתְּגַבְּרִים עָלָיו מְאֹד, עַד שְׂאִין לוֹ דְּרָךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמֵאל,
 בְּבַחֲיִנַת כָּל רוֹדְפֵיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמִּצָּרִים, עַד שְׁנִדְמָה שְׂאָפִס
 תְּקוּהָ חֶם וְשָׁלוֹם, וְהוּא בְּעֵצָם דְּחִקוֹ וּמְצָרֵי נַפְשׁוֹ פּוֹנֶה לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ וְצוּעֵק עָלָיו יִתְבָּרֵךְ מִן הַמִּצַּר, בְּבַחֲיִנַת מִן הַמִּצַּר קָרְאֵתִי
 יְהוָה, אֶפְעַל־פִּי שְׁמָה שְׁפוֹנָה עֲצָמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא רַק כְּחוּט
 הַשְּׁעָרָה, אֶפְעַל־פִּי־כֵן הוּא יִקָּר בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְנַעֲשֶׂה מִמִּצַּר
 צְמָר שְׂהֵם בְּחִינַת שְׁעָרוֹת דְּדִיקְנָא קַדִּישָׁא, הֵינּוּ שְׁנַתְּעוֹרְרִין
 וְנִמְשָׁכִין עָלָיו כָּל הַשְּׁלִשְׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שְׁל רַחֲמִים שְׂהֵם תְּלִיסַר
 תְּקוּנֵי דִיקְנָא קַדִּישָׁא, שְׂשָׁם כָּלוּ רַחֲמִים וְטוֹב וְשָׁם נִתְהַפֵּךְ הַכֹּל
 לְטוֹבָה וְזָכוֹת כִּידוּעַ, וְזֶה בְּחִינַת מַה שְׂמְבֹאָר בְּכּוֹנּוֹת, מִן הַמִּצַּר
 קָרְאֵתִי יְהוָה, מִצַּר־אוֹתִיּוֹת צְמָר, בְּחִינַת תְּקוּנֵי דִיקְנָא וְכוּ', הֵינּוּ
 כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת חוּט שְׁל צְמָר בְּיוֹם כְּפוּר שְׂהִיָּה מְלַבִּין הָעוֹזוֹנוֹת
 שְׁל כָּל הַשָּׁנָה, בְּבַחֲיִנַת אִם יֵאֲדִימוּ כִתּוּלָע כַּצְּמָר יִהְיוּ, כִּי עַקֵּר
 סְלִיחַת עוֹזוֹנוֹת בְּיוֹם כְּפוּרִים נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי בְּחִינַת זֹאת עַל־יְדֵי
 שְׂהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹצֵא בְּיִשְׂרָאֵל אֲפִלּוּ בְּחוּטָאִים רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כַּמָּה
 וְכַמָּה שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת, הֵינּוּ מַה שְׂמְנַתְּקִין עֲצָמָם כַּמָּה פְּעָמִים מִן
 הָרַע אֶל הַטוֹב כְּחוּט הַשְּׁעָרָה עַל כָּל פְּנִים שְׂגָם זֶה יִקָּר מְאֹד אֲצִלוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מְאִירִין הַשְּׁעָרוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרנח - צמח מנחה רצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּחִינַת תְּקוּנֵי דִיקְנָא בְּחִינַת צְמַר שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְחִילַת כָּל הָעוֹנוֹת
כַּנ"ל [וְעֵין לִיקוּטֵי עֲצוֹת חֲדָשׁ צִיצִית אֹת כ"ד] (הַלְכוֹת רֵאשִׁית הַגִּזוּ
הַלְכָה ד' אֹת ב'):

צב מיכאל בְּהִנָּא רַבָּא מְלַמֵּד תָּמִיד זְכוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַזְּכוּיֹת
שְׂמוּצָאִין בְּיִשְׂרָאֵל הוּא עַל-יְדֵי בְּחִינַת שְׁעָרוֹת הַנ"ל, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה
יְכוּלִין לְמַצֵּא זְכוֹת אֲפֵלוּ בַּגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, כִּי בְּכָל־מְצָאוֹ כִּמְה
שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת מֵה שְׂמִמְשִׁיכִין עֲצָמָם כִּמְה פְּעָמִים מֵרַע לְטוֹב
כְּחוּט הַשְּׁעָרָה. וְעַל-יְדֵי מְצוֹת נְתִינַת רֵאשִׁית הַגִּזוּ אֵל הַכֹּהֵן
עַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַּקֵּן בְּחִינַת הַצְּמַר בְּשֶׁרְשׁוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁעָרוֹת
עַלְיוֹנוֹת הַנ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכִין חֲסָדִים עַל יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי
הַשְּׁעָרוֹת טוֹבוֹת שֶׁנִּמְצָא בָּהֶם כַּנ"ל (שָׁם אֹת ג'):

צג כָּל הַתּוֹכְחוֹת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל הַבְּזִיוֹנוֹת
שְׂמִבְּזָה אֹתָם לְפָעָמִים בְּדָרְךָ בְּזִיוֹן-הַכֹּל לְטוֹבָה גְּדוּלָה, כִּדֵּי לְלַמֵּד
עֲלֵיהֶם זְכוֹת וְחֶסֶד כִּדֵּי שִׁישׁוּבוּ אֵלָיו בְּאַמֶּת. כִּי לְפָעָמִים כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל
מְקַלְקֵלִין מֵעֲשִׂיהֶם מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁכְּמַעֲט אֵין נִכָּר מְעַט הַטוֹב
שֶׁבָּהֶם מֵעֲצָם רַבּוּי הַפְּשָׁעִים וְהַקְּלוּלִים רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאִם יִרְצֶה
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת עַל-יְדֵי מְעַט הַטוֹב שֶׁבָּהֶם
יִתְעוֹרְרוּ הַמְּקַטְרְגִים, חֵם וְשָׁלוֹם, וְיִמְצָאוּ כְּנֶגֶד זֶה אֲלָפִים פְּעָמִים
לְהַפֵּךְ חֵם וְשָׁלוֹם, אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חָפִץ חֶסֶד הוּא וְאִף-עַל-פִּי-כֵן
הוּא רוֹצֶה בְּעַמּוֹ וְחָפִץ לְהַטּוֹת עִמָּהֶם כְּלָפִי חֶסֶד, אֲזִי בְּטוֹבוֹ
וְחִכְמָתוֹ הַנִּפְלְאָה הוּא בְּעֲצָמוֹ מְבִיָּה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַבְּזִיוֹן,
עַד שֶׁאֹמֵר עֲלֵיהֶם שֶׁכָּבַר הֵם אֲצִלוּ חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ כָּל הָאֲמוֹת
מֵאַחַר שֶׁכָּבַר קְלָקְלוּ כָּל כָּךְ. וְתִכְף שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְהַפֵּךְ הַדָּבָר
וְאֹמֵר עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כְּמוֹ הָאֲמוֹת מִמָּשׁ, אֲזִי תִכְף נִתְגַּלָּה
וְנִתְרָאָה עַל-יְדֵי-זֶה דִיקְנָא אֲמַתַּת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁבָּהֶם:

כִּי בְּיָדָיו בִּתְחִלָּה לֹא הָיָה נֶחֱשָׁב הַטּוֹב שֶׁבָּהֶם כָּלֵל עַד שֶׁכִּמְעַט
 לֹא הָיָה נִרְאָה כָּלֵל, כִּי בְּיָדָיו לְפִי קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁרֶשֶׁם אֲזִי אֶפְלוּ
 אִם אֵין פּוֹגְמִין כָּל יָמָיו רַק כְּחוּט הַשְּׁעָרָה אַחַת הוּא גַם כֵּן פָּגַם
 גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַעֲוֹן וּמְכַל מִיָּנִי
 פְּגָמִים, מְכַל שֶׁכֵּן כְּשִׁפּוּגִים חֵם וְשָׁלוֹם, יוֹתֵר מְחוּט הַשְּׁעָרָה,
 מְכַל־שֶׁכֵּן כְּשִׁהְפָגְמִים וְהַחֲטָאִים מְרַבִּים מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַד
 שֶׁמְעַט הַטּוֹב אֵינוֹ נִכָּר כָּלֵל, בְּפִרְט כִּי גַם מְעַט הַטּוֹב עֲצָמוֹ מְעַרְב
 בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה, אֲזִי בְּיָדָיו כְּשִׁירְצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָם
 רַבּוּי הַפְּגָמִים שֶׁלָּהֶם לְפִי קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל כְּפִי מַה שֶׁרְאוּ לָהֶם
 לְהִיזוֹת אֲזִי בְּיָדָיו כְּמְעַט אָפֶס תִּקְוָה חֵם וְשָׁלוֹם. אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 רַב חֶסֶד וְאַמֶּת וְחַפִּץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם וְרַק הוּא יָדַע יִצְרָנוֹ וְהֵיכָן
 הָאָדָם כָּבוֹשׁ בְּזֵה הָעוֹלָם וְכוּ', עַל כֵּן בְּרַחֲמָיו הֶעֱצוּמִים הוּא
 בְּעֲצָמוֹ מְהַפֵּךְ הַדְּבָר לְטוֹבַת יִשְׂרָאֵל וּמִתְחִיל לְהַשְׁוֹת אוֹתָם לְכָל
 הָאֲמוֹת, בְּבַחֲיִנַת הֵלֵא כְּבָנֵי כּוֹשִׁיִּים אַתֶּם לִי וְכוּ', וְתִכְף כְּשִׁמְדָּמָה
 וּמִשְׁוֶה אוֹתָם לְשָׂאֵר הָאֲמוֹת, בְּיָדָיו הֵכֵל יוֹדוּ וַיֹּאמְרוּ בְּפֶה מְלֵא,
 שְׁעֵדִין יֵשׁ חֲלוּק רַב וְנִפְלָא כְּרַחוּק מְזָרַח מִמְּעַרְב בֵּין הַגְּרוּעַ
 שְׁבִי־יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָעֶכּוֹ"ם, כִּי כְּנֶגֶד הָעֶכּוֹ"ם נִמְצָא תָמִיד בִּישְׂרָאֵל
 כְּמַה שְּׁעָרוֹת וְנִקְדוֹת טוֹבוֹת לְאֶלְפִים וְלִרְבָּבוֹת, כִּי אֶפְלוּ פּוֹשְׁעֵי
 יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרַמוֹן כְּמֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה
 נִמְצָא שְׁדִיקָא עַל־יְדֵי שְׁמִדָּמָה יִשְׂרָאֵל לְעֶכּוֹ"ם וְלְבָנֵי כּוֹשִׁיִּים
 עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא נִתְגַּלָּה וּמֵאִיר לְעֵין כָּל הַזְּכוֹת וְהַטּוֹב שֶׁבָּהֶם, כִּי
 כְּנֶגֶד הָעֶכּוֹ"ם בְּיָדָיו עֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל כָּלָם צְדִיקִים, כִּי כָּלָנוּ מִנִּיחִין
 טְלִית וְתַפְלִין בְּכָל יוֹם וּמִתְעַנִּין בְּיוֹם כְּפוּרִים וְכוּ'. וְעַל כֵּן אַחַר
 שֶׁאֵמֶר הַנְּבִיא, הֵלֵא כְּבָנֵי כּוֹשִׁיִּים וְכוּ', חוֹזֵר וּמְסִים תּוֹךְ כִּדֵי דְבוּר
 לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם, אָפֶס כִּי לֹא הִשְׁמַד אֲשֶׁמִּיד וְכוּ' בְּיוֹם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרס"ג - אמר מנהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ההוא אָקִים אֶת סִבֹּת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת וְכוּ', כִּי דִיְקָא עַל-יַדֵּי שְׂמַהֲפֵד
הַדָּבָר וּמִדַּמָּה יִשְׂרָאֵל לְעַכּוּ"ם חַם וְשָׁלוֹם, עַל-יַדֵּי-זֶה דִיְקָא נִתְגַּלָּה
וְנִתְרָאָה כַּמָּה וְכַמָּה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם כְּנֶגֶד הָעַכּוּ"ם
וְעַל-יַדֵּי-זֶה יְבוֹא מְשִׁיחַ וְיָקִים אֶת סִבֹּת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת, כִּי מְשִׁיחַ הוּא
מְבַחֲיֵנֶת עֲתִיק, בְּחִינַת וְעַד עֲתִיק יוֹמִין מְטָא וְהוּא יוֹדֵעַ לְלַמֵּד
זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל, לְמַצֵּא כָּל הַשְּׁעָרוֹת טוֹבוֹת שְׂבִי-יִשְׂרָאֵל שְׁזָה
בְּחִינַת הַחֶסֶד הָרַב שֶׁל בְּחִינַת עֲתִיק, וְזֶה גַּם כֵּן בְּחִינַת קָרָא שְׁמוֹ
לֹא עָמִי כִּי אַתֶּם לֹא עָמִי וְכוּ', וְתַכְף חוֹזֵר וְאוֹמֵר וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר
יֹאמֵר לָהֶם לֹא עָמִי אַתֶּם יֹאמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל חָי, הֵינּוּ כַּנְ"ל, כִּי
דִיְקָא עַל-יַדֵּי-זֶה נִתְגַּלָּה עֵצֶם מְעַלְתָּם וְתַפְאֲרָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד
הָעַמִּים (שָׁם אוֹת ד' ה')